

ВОСКРЕСЛА ЗНОВУ ПАМ'ЯТЬ ІЗ ВОГНЮ

Ще в снігу по коліна, але вже у чеканні весни стоять мовчазні дерева. Особлива тиша біля Монументу Слави у Млинові. Тут плачучі верби у вічному сумі за тими, хто поліг у битві з німецько-фашистськими загарбниками за рідний край. На зламі корінної зими сюди прийшли і ті, у чиєму серці вже в мирний час лишився кривавий слід війни.

П'ятнадцяте лютого... Віднедавна у цей день на державному рівні пошановуються учасники бойових дій на території інших держав. Можна сказати, що заснували його для себе колишні воїни-афганці, збираючись разом у день виводу радянських військ з Афганістану, аби вшанувати загиблих і поспілкуватися із побратимами – хрещеними афганською війною.

Так було і цього разу. У день Стрітіння Господнього воїни-інтернаціоналісти району знову зібралися разом. Поклали квіти до підніжжя Монументу Слави. Згодом зустрілися із старшокласниками райцентру, щоб разом із бібліотечними працівниками перегорнути трагічні сторінки ХХ століття, яке принесло дві світові і сотні локальних воєн, збройних конфліктів, забрало мільйони людських життів. Найдовшою, найжорстокішою була афганська війна. Її чорне крило забрало 13833 молодих життів. 49985 солдат та офіцерів одержали поранення. Нині у розшуку перебуває 330 воїнів, з них 312 зникли безвісти.

Під чужим сонцем на чужій землі, у безглуздії війни брали участь і 146 юнаків із Млинівського та Демидівського районів. Шестеро із них там склали голови. Це – Юрій Римарчук, Віктор Раулінавічус, Юрій Яков'юк, Олександр Доманський, Степан Мурин, Микола Гижук. Болісна печаль і туга навіки охопила батьківські серця. А дорога болю довшає... Вже після звільнення із Збройних Сил відійшли у небуття Микола Демидюк і Юрій Татарчук з Млинова, Олександр Бридюк з Новоукраїнки. Пам'ять про них та про інших присутні вшанували хвилиною мовчання.

Не виблискували нагороди на лацканах піджаків „афганців“, бо вони скромні сини, онуки своїх скромних батьків і дідусів, однак більшість із них за виявлені в боях мужність і героїзм нагороджені орденами і медалями. Зокрема, медаллю „За відвагу“ – Володимир Черв'як, Анатолій Антонюк, Микола Василіщук, „За бойові заслуги“ – Анатолій Антонюк, Володимир Заєць, Олександр Коханюк, Анатолій Зух. Ордена „Червоної Зірки“ удостоїлися Віктор Романюк, Юрій Євтухов, а Дмитро Прокопишин нагороджений орденом „За службу Родині в ВС СССР“ 3 ступеня.

Про пережите і бачене під час виконання інтернаціонального обов'язку поділилися Юлій Регуліч, Микола Василіщук, Віктор Романюк, Віктор Поліновський. А в перервах між їх розповідями звучали публіцистичні і поетичні рядки ведучих Вікторії Тарасюк та Наталії Матвійчук. І стискалося серце, коли звучали пісні на афганську тему у виконанні Сергія Пріндюка.

Війна – це завжди трагедія. Безглузда війна – ще більший душевний біль. Як зазначила у спілкуванні з винуватцями зустрічі заступник голови райдержадміністрації Світлана Гасяк, хоч миңає сімнадцять літ з часу виводу радянських військ з Афганістану, події тих років не вивірюються із сердець українців, бо це було величезне випробування, яке випало на долю молодих юнаків, їх батьків, рідних. Жодне серце не може змиритися із передчасною втратою сина, брата, коханого на війні у мирний час. А скільки їх, вже по поверненню, відійшло у небуття через рани. Вклоняємося праху загиблих. Вшановуємо мужність живих.

Хвилюючим було звернення до „афганців“ і заступника голови районної ради Ігоря Загоруйка, котрий передав від районної організації Народної Партії грошову допомогу.

За традицією, у цей день воїни-афганці неодмінно підняли тост за загиблих побратимів...

**На фото:
під час зустрічі.**

